

ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಹುತೇಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾರಗಳ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಅರಿವು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅರಿವು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬರೆಯುವ ಕಥೆ/ಕಾದಂಬರಿ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವು ಹೆಚ್ಚೇ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾಟಮಂತ್ರದ ಕುರಿತ ವಸ್ತುವುಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ವಿಜ್ಞಾನವಿರೋಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕಪಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕಿವಿಗೊಡದೆ, ಮಾಟಮಂತ್ರದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದಲ್ಲದ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದ ಹೋದರೆ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಶುಷ್ಕವಾಗುತ್ತದೆ, ಬಲವಂತದ್ದಾಗುತ್ತದೆ, ಪಂಥಗಳ ಮುಖವಾಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುವವರಿಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಪೂರ್ವಗ್ರಹರಹಿತ ಮನಸ್ಸು. ನಮ್ಮ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಪಾತ್ರದ ಮೇಲೂ ಹೇರದೆ ಬದುಕಿನಾಟದ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ನೈಜವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಾರದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸೀಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಥನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು. ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅರಳಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಗಳು ಈಗಲೂ ವಿಸ್ಮಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಲವಾರು ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿವೆ. ಮುದ್ರಣ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾರಕೂನಿಕೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನವಶ್ಯಕ ಮಡಿವಂತಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಧುನಿಕವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಜೀವ ಜೀವಗಳ ನಡುವಿನ ಆತ್ಮೀಯ ಅನುಬಂಧವು ಅವರಿಬ್ಬರು ಸಂವಹಿಸಲು ಬಳಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮೀರಿದ ಪವಿತ್ರ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಮೇಲ್‌ಗಿಂತಲೂ ಕೈಬರಹದ ಪತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಆತ್ಮೀಯ ಎನ್ನುವ ಹುಸಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸೃಜನಶೀಲ ರಚನೆಯು ಬರೆಯುವ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಡಿಜಿಟಲ್ ಫೋಬಿಯಾದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಶಕಗಳೇ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವಿಜ್ಞಾನದ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಾಹಿತಿಗಳೆಂದರೂ ಅದರ ಉಪಾನುಭೋಗಿಗಳು, ಅನುಷಂಗಿಕ ಬಳಕೆದಾರರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನಗಳನ್ನು ತರದ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ಅಪರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ ಕುಂಡಿ ಚಿವುಟುವ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ಅದರದು. ಮುದ್ರಣ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದರೊಳಗೆ, ದೂರದರ್ಶನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಓದುಗರನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇ-ಬುಕ್ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ, ನೆಟ್‌ಫ್ಲಿಕ್ಸ್, ಅಮೆಜಾನ್‌ಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಇಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಡಿಟಿಪಿ, ಸ್ಟೆಲ್‌ಚೆಕ್, ಡಿಜಿಟಲ್ ಮುದ್ರಣ, ಇಬುಕ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆಟುಕಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಈ ಹೊಸ ಸಾಧನಗಳು ಕೇವಲ ಉಪಕರಣಗಳು. ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಕಾರಕೂನಿಕೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಬಲ್ಲವೆ ಹೊರತು, ಸೃಜನಶೀಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದಿಷ್ಟಿಸಲಾರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಕುವಾರವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಇದ್ದ ಸೃಜನಶೀಲ ಸವಾಲುಗಳು ಇಂದಿನ ನಮಗೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿವೆ; ಮುಂದೆಯೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಂಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದುಕಿನ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹಲವಾರು ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಅರಿವು, ಬಳಕೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅನುಕೂಲಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಜನತೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಆಕ್ಸರ್‌ಅನಕ್ಸರ್ಸ್ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯ ನಡೆದರೆ, ಈಗ ಡಿಜಿಟಲ್ ಡಿವೈಡ್‌ನ ಅನ್ವಾಯಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ವಿಜ್ಞಾನವೆನ್ನುವುದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡರೆ, ಇಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾಳೆ ಸದ್ಯದ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಅಳಿಸಿಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹಲವಾರು ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವವೂ ಒಂದು; ಆದರದು ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಂಗಿಲ್ಲ

ಯಾವ ಜ್ಞಾನಶಾಖೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಾರದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸೀಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಥನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು.

■ ವಸುಧೇಂದ್ರ